

Официален вестник

на Европейския съюз

L 123

Издание
на български език

Законодателство

Година 62

10 май 2019 г.

Съдържание

I Законодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) 2019/711 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 по отношение на средствата по линия на специално разпределените средства за инициативата за младежка заетост 1
- ★ Регламент (ЕС) 2019/712 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година за защита на конкуренцията във въздушния транспорт и за отмяна на Регламент (ЕО) № 868/2004 4

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива (ЕС) 2019/713 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година за борба с измамите със и подправянето на непарични платежни средства и за замяна на Рамково решение 2001/413/ПВР на Съвета 18

II Незаконодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Делегиран регламент (ЕС) 2019/714 на Комисията от 7 март 2019 година за замяна на приложение I и за изменение на приложения II и VII към Регламент (ЕС) № 211/2011 на Европейския парламент и на Съвета относно гражданската инициатива 30

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с полуцер шрифт и се предшестват от звездичка.

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/711 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 17 април 2019 година

за изменение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 по отношение на средствата по линия на специално разпределените средства за инициативата за младежка заетост

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 177 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ се определят общоприложимите и общите правила, приложими за европейските структурни и инвестиционни фондове.
- (2) С общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2019 година ⁽⁴⁾ бе изменен общият размер на средствата за инициативата за младежка заетост, като бюджетните кредити за поети задължения за специално разпределените средства за инициативата за младежка заетост през 2019 г. бяха увеличени с 116,7 млн. евро по текущи цени, а бюджетните кредити за поети задължения за специално разпределените средства за инициативата за младежка заетост за целия програмен период бяха увеличени до 4 527 882 072 EUR по текущи цени.
- (3) За 2019 г. допълнителните средства в размер на 99 573 877 EUR по цени от 2011 г. се финансират от общия марж за поетите задължения в рамките на маржа на Многогодишната финансова рамка за периода 2014—2020 г.
- (4) Поради напредналия стадий на изпълнение на оперативните програми за програмния период 2014—2020 г. е целесъобразно да се предвидят специфични мерки за улесняване на изпълнението на инициативата за младежка заетост.
- (5) Предвид спешната необходимост от изменение на програмите в подкрепа на инициативата за младежка заетост, така че да се включат допълнителните средства по линия на специално разпределените средства за инициативата за младежка заетост преди края на 2019 г., настоящият регламент следва да влезе в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.
- (6) Поради това Регламент (ЕС) № 1303/2013 следва да бъде съответно изменен,

⁽¹⁾ Становище от 22 март 2019 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 27 март 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 9 април 2019 г.

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 320).

⁽⁴⁾ ОВ L 67, 7.3.2019 г., стр. 1.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕС) № 1303/2013 се изменя, както следва:

1) В член 91 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Наличните средства за поемане на бюджетни задължения за икономическо, социално и териториално сближаване за периода 2014—2020 г. са в размер на 330 081 919 243 EUR по цени от 2011 г. в съответствие с годишното разпределение, посочено в приложение VI, от които 325 938 694 233 EUR представляват глобалните средства, разпределени за ЕФРР, ЕСФ и Кохезионния фонд, а 4 143 225 010 EUR представляват специално разпределени средства за инициативата за младежка заетост. За целите на програмирането и последващото включване в бюджета на Съюза размерът на средствата за икономическо, социално и териториално сближаване се индексира с 2 % годишно.“;

2) В член 92 параграф 5 се заменя със следното:

„5. Средствата за инициативата за младежка заетост са в размер на 4 143 225 010 EUR от специално разпределените средства за инициативата за младежка заетост, 99 573 877 EUR от които представляват допълнителни средства за 2019 г. Тези средства се допълват от целеви инвестиции по линия на ЕСФ в съответствие с член 22 от Регламента за ЕСФ.

Държавите членки, които се ползват от допълнителните средства по линия на специално разпределените средства за инициативата за младежка заетост за 2019 г. съгласно първа алинея, могат да поискат прехвърлянето към ЕСФ на до 50 % от допълнителните средства по линия на специално разпределените за инициативата за младежка заетост средства, което да съставлява размерът на съответните целеви инвестиции по линия на ЕСФ по силата на член 22 от Регламента за ЕСФ. Такова прехвърляне се извършва в полза на различните категории региони, съответстващи на категоризацията на регионите, които отговарят на условията за целите на увеличението на специално разпределените средства за инициативата за младежка заетост. Държавите членки заявяват прехвърлянето в искането за изменение на програмата в съответствие с член 30, параграф 1 от настоящия регламент. Средствата, разпределени за предходни години, не могат да се прехвърлят.

Втора алинея от настоящия параграф се прилага за всички допълнителни средства по линия на специално разпределените средства за инициативата за младежка заетост, с които общият размер на средствата надхвърля 4 043 651 133 EUR.“;

3) Приложение VI се заменя с текста на приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 17 април 2019 година.

За Европейския парламент
Председател
A. TAJANI

За Съвета
Председател
G. CIAMBA

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ГОДИШНО РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА БЮДЖЕТНИТЕ КРЕДИТИ ЗА ПОЕТИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА ГОДИНИТЕ 2014—2020

Коригиран годишен профил (включващ допълнителните средства за инициативата за младежка заетост)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Общо
В евро, по цени от 2011 г.	34 108 069 924	55 725 174 682	46 044 910 736	48 027 317 164	48 341 984 652	48 811 933 191	49 022 528 894	330 081 919 243“

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/712 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 17 април 2019 година****за защита на конкуренцията във въздушния транспорт и за отмяна на Регламент (ЕО) № 868/2004**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 100, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Въздухоплаването има решаваща роля за икономиката на Съюза и всекидневието на гражданите на Съюза и е един от най-успешните и динамични сектори на икономиката на Съюза. То е мощен стимул за икономическия растеж, заетостта, търговията и туризма, както и за свързаността и мобилността и на предприятията, и на гражданите, особено в рамките на вътрешния пазар на Съюза в областта на въздухоплаването. През последните десетилетия растежът в областта на въздушнотранспортните услуги допринася в значителна степен за подобряването на свързаността в рамките на Съюза и с трети държави и е важен фактор за икономиката на Съюза.
- (2) Въздушните превозвачи от Съюза са в центъра на една глобална мрежа, която свързва Европа както във вътрешен план, така и с останалата част от света. Те следва да имат възможност да се конкурират с въздушни превозвачи от трети държави в среда на открита и лоялна конкуренция. Това е необходимо, за да спечелят потребителите, да се поддържат условията, благоприятстващи високо равнище на въздушна свързаност в Съюза, и да се гарантира прозрачност, равни условия и запазване на конкурентоспособността на въздушните превозвачи на Съюза, както и високи нива на качествена заетост във въздухоплавателния сектор на Съюза.
- (3) В условия на повишена конкуренция между участниците във въздушния транспорт в световен план, лоялната конкуренция е задължителен общ принцип в изпълнението на международни въздушнотранспортни услуги. Този принцип е утвърден по-специално в Чикагската конвенция за международно гражданско въздухоплаване от 7 декември 1944 г. („Чикагската конвенция“), в чийто преамбюл се признава необходимостта международните въздушнотранспортни услуги да бъдат уредени на основата на „равни възможности“. В член 44 от Чикагската конвенция се предвижда също, че Международната организация за гражданско въздухоплаване (ИКАО) има за цел да насърчава развитието на международния въздушен транспорт, така че да се гарантира, че всяка договаряща държава има равни възможности да експлоатира международни въздушни линии и да се избегне дискриминацията между договарящите държави.
- (4) Принципът на лоялна конкуренция е добре установен в рамките на Съюза, където пазарните практики, нарушаващи конкуренцията, са предмет на правото на Съюза, което гарантира равни възможности и условия за лоялна конкуренция за въздушни превозвачи на Съюза и за въздушни превозвачи от трети държави, които изпълняват полети на територията на Съюза.
- (5) Въпреки постоянните усилия от страна на Съюза и някои трети държави обаче, принципите на лоялна конкуренция все още не са определени чрез конкретни многостранни правила, по-специално в контекста на споразуменията в рамките на ИКАО или на Световната търговска организация (СТО), като Общото споразумение по търговията с услуги (ГАТС) и приложението към него относно въздушнотранспортните услуги, от чиито обхват въздушнотранспортните услуги до голяма степен са изключени.

⁽¹⁾ ОВ С 197, 8.6.2018 г., стр. 58.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 14 март 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 9 април 2019 г.

- (6) За тази цел следва да се увеличат усилията в контекста на ИКАО и СТО за активно подпомагане на разработването на международни правила, гарантиращи условия за лоялна конкуренция между всички въздушни превозвачи.
- (7) Лоялната конкуренция между въздушните превозвачи за предпочитане следва да се разглежда в контекста на споразуменията с трети държави за въздушнотранспортни или въздухоплавателни услуги. До момента обаче в повечето споразумения за въздушнотранспортни или въздухоплавателни услуги, сключени между Съюза и/или неговите държави членки, от една страна, и трети държави, от друга страна, не са предвидени подходящи правила за лоялна конкуренция. За тази цел следва да се увеличат усилията за договаряне на включването на клаузи за лоялна конкуренция в съществуващи и бъдещи споразумения с трети държави за въздушнотранспортни или въздухоплавателни услуги.
- (8) Лоялната конкуренция между въздушните превозвачи може да се осигури и чрез подходящи законодателни актове на Съюза, като Регламент (ЕИО) № 95/93 на Съвета ⁽³⁾ и Директива 96/67/ЕО на Съвета ⁽⁴⁾. Доколкото лоялната конкуренция предполага защита на въздушните превозвачи от Съюза от някои практики, възприети от трети държави или превозвачи от трети държави, този въпрос преди беше разгледан в Регламент (ЕО) № 868/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾. Регламент (ЕО) № 868/2004 обаче се оказва неефективен по отношение на своята основна обща цел — лоялната конкуренция. Това се отнася особено за някои от неговите разпоредби, свързани с определянето на съответните практики, различни от субсидирането, и на изискванията по отношение на започването и провеждането на разследвания. Освен това Регламент (ЕО) № 868/2004 не успя да осигури взаимно допълване със споразумения за въздушнотранспортни или въздухоплавателни услуги, по които Съюзът е страна. С оглед на броя и значимостта на измененията, които биха били необходими, за да се отговори на тези въпроси, е целесъобразно Регламент (ЕО) № 868/2004 да бъде заменен с нов акт.
- (9) Конкурентоспособността на въздухоплавателния сектор на Съюза зависи от конкурентоспособността на всяко звено от веригата за създаване на стойност във въздухоплаването и може да се поддържа само чрез набор от допълващи се политики. Съюзът следва да започне конструктивен диалог с трети държави за намирането на основа за лоялна конкуренция. В това отношение продължава да е необходимо ефективно, пропорционално и възпиращо законодателство за поддържане на благоприятни условия за висока степен на свързаност в Съюза и за осигуряване на лоялна конкуренция с въздушни превозвачи от трети държави. За тази цел на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да провежда разследване и при необходимост да предприема мерки. Подобни мерки следва да са налични, когато практики, нарушаващи конкуренцията, причиняват вреда на въздушни превозвачи от Съюза.
- (10) Дискриминацията би могла да включва ситуации, когато въздушен превозвач от Съюза е подложен на различно третиране без обективна обосновка, по-специално различно третиране по отношение на: цените и достъпа до услуги по наземно обслужване; летищната инфраструктура; аеронавигационното обслужване; разпределянето на слотове; административните процедури, като например предоставянето на визи за служителите на чуждестранен превозвач; подробните договорености за продажбата и дистрибуцията на въздухоплавателни услуги; или всякакви други „въпроси, свързани с упражняването на дейността“, като обременителни процедури за митническо оформяне, или всякакви други нелоялни практики от финансово или оперативно естество.
- (11) Производството следва да приключи без компенсационни мерки съгласно настоящия регламент, когато тяхното приемане би било в противоречие с интереса на Съюза, като се обърне специално внимание на въздействието им върху други лица, и по-специално върху потребителите или предприятията в Съюза, както и на въздействието им върху високата степен на свързаност в целия Съюз. При оценката на интереса на Съюза следва да се обърне специално внимание на положението на онези държави членки, които разчитат изключително или до голяма степен на въздушния транспорт за свързаността си с останалата част на света, и следва да се гарантира съгласуваност с други области на политиката на Съюза. Производството следва да приключи без налагане на мерки и когато изискванията за такива мерки не са били изпълнени или вече не се изпълняват.
- (12) Когато се преценява дали приемането на компенсационни мерки не би било в интерес на Съюза, Комисията следва да вземе предвид становищата на всички заинтересовани страни. С цел да се организират консултации с всички заинтересовани страни и да им се даде възможност да бъдат изслушани, в известието за започване на разследването следва да се посочат сроковете за предоставяне на информация или за искане за изслушване. Заинтересованите страни следва да са запознати с условията за разкриване на информацията, която предоставят, и следва да имат право да дават отговор по коментарите на други страни.

⁽³⁾ Регламент (ЕИО) № 95/93 на Съвета от 18 януари 1993 г. относно общите правила за разпределяне на слотовете на летищата в Общността (ОВ L 14, 22.1.1993 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Директива 96/67/ЕО на Съвета от 15 октомври 1996 г. относно достъп до пазара на наземни услуги в летищата на Общността (ОВ L 272, 25.10.1996 г., стр. 36).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 868/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно защита срещу субсидиране и практики на несправедливо ценообразуване, причиняващи щети на въздушните превозвачи на Общността при осигуряване на въздушно обслужване от държави, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 162, 30.4.2004 г., стр. 1).

- (13) С цел Комисията да бъде надлежно информирана за възможни елементи, обосноваващи започването на разследване, всяка държава членка, въздушен превозвач от Съюза или асоциация на въздушни превозвачи от Съюза следва да имат правото да подават жалби, които следва да бъдат разгледани в разумен срок.
- (14) За да се гарантира ефективността на настоящия регламент, е важно Комисията да може да започва производства въз основа на жалби, които представят *prima facie* доказателства за опасност от причиняване на вреда.
- (15) В хода на разследването Комисията следва да обърне внимание на нарушаващите конкуренцията практики в съответния контекст. Като се има предвид разнообразието от възможни практики, в някои случаи практиката и нейното въздействие биха могли да бъдат ограничени до въздушнотранспортните дейности по маршрут между два града, докато в други случаи може да е уместно да се разгледат практиката и нейното въздействие в рамките на по-широката мрежа на въздушния транспорт.
- (16) Важно е да се гарантира, че разследването може да се разшири, така че да обхване възможно най-голямо множество от относими елементи. За тази цел Комисията следва да може да провежда разследвания в трети държави, при съгласие от съответните субекти от третите държави и при липса на възражения от тези трети държави. По същите причини и със същата цел държавите членки следва да бъдат задължени да подпомагат Комисията по най-добрия възможен за тях начин. Комисията следва да приключи разследването въз основа на най-добрите налични доказателства.
- (17) При разследването Комисията може да проучи дали практиката, нарушаваща конкуренцията, съставлява също нарушение на международни споразумения за въздушнотранспортни или въздухоплавателни услуги, или на всяко друго споразумение, което съдържа разпоредби относно въздушнотранспортни услуги, по които Съюзът е страна. Ако това е така, Комисията може да прецени, че нарушаващата конкуренцията практика, която представлява също нарушение на международно споразумение за въздушнотранспортни или въздухоплавателни услуги, или на всяко друго споразумение, което съдържа разпоредби относно въздушнотранспортни услуги, по което Съюзът не е страна, ще бъде разгледана по по-подходящ начин чрез прилагането на правилата и процедурите за уреждане на спорове, установени с това споразумение. В такъв случай Комисията следва да има правомощието да спре разследването, започнато съгласно настоящия регламент. Когато при прилагането на правилата и процедурите за уреждане на спорове, установени с международното споразумение за въздушнотранспортни или въздухоплавателни услуги, или с всяко друго споразумение, което съдържа разпоредби относно въздушнотранспортни услуги, по което Съюзът е страна, не се постигне коригиране на ситуацията в достатъчна степен, Комисията следва да може да възобнови разследването.
- (18) Споразуменията в областта на въздухоплаването и настоящият регламент следва да улеснят диалога със съответните трети държави с цел ефикасното уреждане на спорове и възстановяването на лоялната конкуренция. Когато разследването, провеждано от Комисията, се отнася до дейности, които попадат в обхвата на споразумение за въздушнотранспортни или за въздухоплавателни услуги, или на всяко друго споразумение, което съдържа разпоредби относно въздушнотранспортни услуги, сключено с трета държава и по което Съюзът не е страна, следва да се гарантира, че Комисията действа при пълно познаване на всички производства, предвидени или проведени от засегнатата държава членка по силата на такова споразумение и във връзка със ситуацията — предмет на разследване от страна на Комисията. Поради това държавите членки следва да са задължени съответно да информират Комисията. В такъв случай всички засегнати държави членки следва да имат право да уведомят Комисията за намерението си да разгледат практиката, нарушаваща конкуренцията, изключително в рамките на процедурите за уреждане на спорове, които се съдържат в съответните споразумения за въздушнотранспортни или за въздухоплавателни услуги, или във всяко друго споразумение, което съдържа разпоредби относно въздушно-транспортни услуги, сключени с трета държава и по които Съюзът не е страна. Ако всички засегнати държави членки уведомят Комисията и не е повдигнато възражение, Комисията следва временно да спре разследването си.
- (19) Ако засегнатите държави членки възнамеряват да разгледат практиката, нарушаваща конкуренцията, изключително чрез процедурите за уреждане на спорове, приложими съгласно споразуменията за въздушен транспорт, споразуменията за въздухоплавателни услуги или всяко друго споразумение, което съдържа разпоредби относно въздушно-транспортни услуги и които те са сключили със съответната трета държава, за да изпълнят задълженията си по тези споразумения, държавите членки следва да положат усилия за експедитивното провеждане на двустранните процедури за уреждане на спорове и изцяло да информират Комисията за това. Когато практиката, нарушаваща конкуренцията, продължава и Комисията възобнови разследването, констатациите, придобити по време на прилагането на споразумението за въздушнотранспортни или за въздухоплавателни услуги, или на всяко друго споразумение, което съдържа разпоредби относно въздушнотранспортни услуги, следва да се вземат предвид, за да се гарантира, че лоялната конкуренция се възстановява възможно най-бързо.
- (20) Констатациите в хода на прилагането на правилата и процедурите за уреждане на спорове съгласно международно споразумение за въздушнотранспортни или въздухоплавателни услуги, или всяко друго споразумение, което съдържа разпоредби относно въздушнотранспортни услуги, по което Съюзът или държава членка е страна, следва да се вземе предвид.

- (21) От съображения за административна ефикасност и с оглед на евентуалното прекратяване без налагане на мерки, следва да се предвиди възможност за спиране на производството, когато съответната трета държава или субект от трета държава предприеме решителни стъпки за отстраняване на съответните практики, които нарушават конкуренцията, или на произтичащата от тях вреда или опасност от причиняване на вреда.
- (22) Констатациите по отношение на вреда или опасност от причиняване на вреда на засегнатите въздушни превозвачи от Съюза следва да съдържат реална оценка на ситуацията и поради това следва да се основават на всички имащи значение фактори, по-специално факторите, свързани с положението на тези превозвачи, както и с общото състояние на засегнатия пазар на въздушнотранспортни услуги.
- (23) Необходимо е да се определят условията, при които производството следва да бъде приключено, със или без налагането на компенсационни мерки.
- (24) Компенсационните мерки по отношение на практики, които нарушават конкуренцията, са насочени към компенсиране на вредата, която е настъпила вследствие на посочените практики. Поради това те следва да приемат формата на финансови задължения или на други мерки, които — представлявайки измерима парична стойност — са в състояние да постигнат същия резултат. С оглед на спазването на принципа на пропорционалност, всички видове мерки следва да бъдат ограничени до необходимото за компенсирането на установената вреда. Компенсационните мерки следва да имат отношение към доброто функциониране на пазара на Съюза в областта на въздухоплаването и да не водят до необосновано предимство за който и да е въздушен превозвач или група въздушни превозвачи.
- (25) Настоящият регламент няма за цел да налага каквито и да е стандарти на въздушните превозвачи от трети държави, например по отношение на субсидиите, чрез въвеждането на по-ограничителни задължения от задълженията, прилагани към превозвачите от Съюза.
- (26) Ситуациите, разследвани съгласно настоящия регламент, и тяхното потенциално въздействие върху държавите членки може да се различават в зависимост от обстоятелствата. Поради това следва да бъде възможно да се прилагат компенсационни мерки, в зависимост от случая, за един или повече въздушни превозвачи от трети държави, за определена географска област или за определен период, или да се определи бъдеща дата, от която те да се прилагат.
- (27) Компенсационните мерки не следва да се състоят в спиране или ограничаване на правата за въздушно движение, предоставени от държава членка на трета държава.
- (28) В съответствие със същия принцип на пропорционалност компенсационните мерки по отношение на практики, които нарушават конкуренцията, следва да останат в сила само за периода и в степента, в която това е необходимо, с оглед на въпросната практика и произтичащата от нея вреда. Поради това, когато обстоятелствата го налагат, следва да бъде предвиден преглед.
- (29) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾.
- (30) Комисията следва редовно да информира посредством доклад Европейския парламент и Съвета за прилагането на настоящия регламент. Този доклад следва да съдържа информация: за прилагането на компенсационни мерки; за прекратяването на разследвания без компенсационни мерки; за прегледите на компенсационните мерки; и за сътрудничеството с държавите членки, заинтересовани страни и трети държави. При изготвянето и третирането на този доклад следва да се съблюдава подходящо ниво на поверителност.
- (31) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно ефективната защита, еднаква за всички въздушни превозвачи от Съюза и основана на единни критерии и процедури, срещу вреда или опасност от причиняване на вреда на един или повече въздушни превозвачи от Съюза вследствие на нарушаващи конкуренцията практики, възприети от трети държави или субекти от трети държави, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (32) Доколкото настоящият регламент заменя Регламент (ЕО) № 868/2004, посоченият регламент следва да бъде отменен,

⁽⁶⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

1. С настоящия регламент се определят правила за провеждането на разследвания от Комисията и за приемането на компенсационни мерки, свързани с практики, които нарушават конкуренцията между въздушните превозвачи от Съюза и въздушните превозвачи от трети държави и причиняват или крият опасност от причиняване на вреда на въздушните превозвачи от Съюза.

2. Настоящият регламент се прилага, без да се засягат член 12 от Регламент (ЕИО) № 95/93 и член 20 от Директива 96/67/ЕО.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1) „въздушен превозвач“ означава въздушен превозвач съгласно определението в Регламент (ЕО) № 1008/2008 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁷⁾;
- 2) „въздушнотранспортна услуга“ означава полет или поредица от полети за превоз на пътници, товари или поща срещу възнаграждение или под наем;
- 3) „заинтересована страна“ означава всяко физическо или юридическо лице или всеки официален орган, независимо дали има своя собствена юридическа правосубектност, което или който е вероятно да има значителен интерес от изхода на производството, включително, но не само въздушни превозвачи;
- 4) „засегната държава членка“ означава всяка държава членка:
 - а) която е издала оперативния лиценз на засегнатите въздушни превозвачи от Съюза съгласно Регламент (ЕО) № 1008/2008; или
 - б) съгласно чието споразумение за въздушен транспорт, споразумение за въздухоплавателни услуги или всяко друго споразумение, съдържащо разпоредби относно въздушнотранспортни услуги със съответната трета държава, извършват дейност засегнатите въздушни превозвачи от Съюза;
- 5) „субект от трета държава“ означава всяко физическо или юридическо лице, независимо дали е със стопанска или с нестопанска цел, както и всеки официален орган, независимо дали има своя собствена юридическа правосубектност, което или който е под юрисдикцията на трета държава, независимо дали е контролиран/о от правителството на трета държава или не, и участва пряко или косвено във въздушнотранспортни или свързани услуги или в предоставянето на инфраструктура или на услуги, използвани за предоставяне на въздушнотранспортни или на свързани услуги;
- 6) „практики, които нарушават конкуренцията“ означава дискриминация и субсидии;
- 7) „опасност от причиняване на вреда“ означава опасност, чието прерастване във вреда е ясно предвидимо, много вероятно и непосредствено и която без съмнение може да бъде приписана на действие или решение на трета държава или субект от трета държава.
- 8) „дискриминация“ означава разграничаване от какъвто и да е вид, без да е обективно обосновано, по отношение на доставката на стоки или услуги, включително обществени услуги, използвани при извършването на въздушнотранспортни услуги, или по отношение на тяхното третиране от държавните органи, имащи отношение към такива услуги, включително практики, свързани с аеронавигационното обслужване или летишните съоръжения и услуги, горива, наземно обслужване, сигурност, компютърни системи за резервация, разпределяне на слотове, такси и използване на други съоръжения или услуги, използвани при извършването на въздушнотранспортни услуги;

⁽⁷⁾ Регламент (ЕО) № 1008/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 г. относно общите правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Общността (ОВ L 293, 31.10.2008 г., стр. 3).

9) „субсидия“ означава финансов принос:

а) предоставен от правителство или друга публична организация от трета държава под една от следните форми:

- i) практика на дадено правителство или друга публична организация, включваща пряко прехвърляне на средства, потенциално пряко прехвърляне на средства или пасиви (например безвъзмездни средства, заеми, вливане на капитал, гаранции по заеми, компенсиране на оперативни загуби или компенсация за финансова тежест, наложена от държавните органи);
- ii) приходи на правителството или друга публична организация, които иначе са дължими, но не са реализирани или събрани (например преференциално данъчно третиране или фискални стимули като данъчни кредити);
- iii) правителството или друга публична организация, включително публично контролирани предприятия, предоставя стоки или услуги или закупува стоки или услуги;
- iv) правителството или друга публична организация извършва плащания по механизъм за финансиране или възлага на частна организация да извършва една или повече от дейностите, описани в подточки i), ii), и iii), които обикновено се извършват от правителството и на практика не се различават по същността си от обичайните практики на правителството;

б) което носи полза; и

в) ограничено, правно или фактически, до субект или икономически сектор, или група от субекти или икономически сектори, попадащи под юрисдикцията на органа, предоставящ финансов принос;

10) „въздушен превозвач от Съюза“ означава въздушен превозвач с валиден оперативен лиценз, издаден от държава членка в съответствие с Регламент (ЕО) № 1008/2008;

11) „засегнат въздушен превозвач от Съюза“ означава въздушният превозвач, който се предполага, че е претърпял вреда или опасност от причиняване на вреда съгласно член 4, параграф 1, буква б).

Член 3

Интерес на Съюза

1. Интересът на Съюза за целите на член 13, параграф 2, буква б) се определя от Комисията въз основа на оценка на всички различни интереси, имащи отношение към конкретната ситуация и взети като цяло. При определянето на интереса на Съюза се дава приоритет на необходимостта да се защитава интересът на потребителите и да се поддържа високо ниво на свързаност за пътниците и за Съюза. В контекста на цялата верига на въздухоплаването Комисията може да вземе предвид и съответните социални фактори. Комисията също взема под внимание необходимостта от премахване на практиката, нарушаваща конкуренцията, от възстановяване на ефективната и лоялна конкуренция и избягване на смущения на вътрешния пазар.

2. Интересът на Съюза се определя въз основа на икономически анализ на Комисията. Комисията основава този анализ на информация, събрана от заинтересованите страни. При определянето на интереса на Съюза Комисията търси и всякаква друга имаща отношение информация, която смята за необходима, и, по-специално, взема под внимание факторите, посочени в член 12, параграф 1. Информацията се взема предвид само ако е подкрепена с реални доказателства за нейната достоверност.

3. Интересът на Съюза за целите на член 13, параграф 2, буква б) се определя само когато на всички заинтересовани страни е била дадена възможност да се представят, да представят становищата си в писмена форма, да изпратят информация на Комисията или да отправят искане за изслушване от Комисията в съответствие със сроковете, определени в член 4, параграф 8, буква б). В искането за изслушване се посочват причините, свързани с интереса на Съюза, във връзка с които страните желаят да бъдат изслушани.

4. Заинтересованите страни, посочени в параграфи 2 и 3 от настоящия член, могат да поискат да им бъдат предоставени фактите и съображенията, на които е вероятно да се основават решенията. Тази информация се предоставя до степента, до която е възможно, в съответствие с член 8 и без да се засяга евентуално последващо решение, взето от Комисията.

5. Икономическият анализ, посочен в параграф 2, се предава за информация на Европейския парламент на Съвета.

ГЛАВА II

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ПРОИЗВОДСТВОТО

Член 4

Започване на производство

1. Разследване се започва след писмена жалба, подадена от държава членка, от един или повече въздушни превозвачи от Съюза, от асоциация на въздушни превозвачи от Съюза или по собствена инициатива на Комисията, ако са налице *prima facie* доказателства за съществуването на всички изброени по-долу обстоятелства:
 - а) възприета от трета държава или субект от трета държава практика, която нарушава конкуренцията;
 - б) вреда или опасност от причиняване на вреда на един или повече въздушни превозвачи от Съюза; и
 - в) причинно-следствена връзка между предполагаемата практика и предполагаемата вреда или опасност от причиняване на вреда.
2. При получаване на жалба съгласно параграф 1 Комисията информира за това всички държави членки.
3. Комисията проверява своевременно точността и адекватността на обстоятелствата, представени в жалбата или които са на разположение на Комисията, за да определи дали има достатъчно доказателства за обосновано започване на разследване в съответствие с параграф 1.
4. Комисията решава да не започва разследване, ако фактите, изложени в жалбата, не пораждат системен проблем, нито оказват значително въздействие върху един или повече въздушни превозвачи от Съюза.
5. Комисията информира жалбоподателя и всички държави членки, когато реши да не започва разследване. Предоставената информация съдържа мотивите за това решение. Тази информация се предава и на Европейския парламент в съответствие с член 17.
6. Когато представените доказателства са недостатъчни за целите на параграф 1, Комисията информира жалбоподателя за това в срок от 60 дни от датата, на която е подадена жалбата. На жалбоподателя се дава срок от 45 дни, за да представи допълнителни доказателства. Ако жалбоподателят не направи това в посочения срок, Комисията може да реши да не започва разследване.
7. При спазване на параграфи 4 и 6 Комисията взема решение дали да започне разследване в съответствие с параграф 1 в рамките на най-много пет месеца от подаването на жалбата.
8. При спазване на параграф 4, когато Комисията сметне, че има достатъчно доказателства за обосновано започване на разследване, тя предприема следното:
 - а) започва производството и уведомява държавите членки и Европейския парламент за това;
 - б) публикува известие в *Официален вестник на Европейския съюз*; с известието се съобщава за започването на разследването, посочват се неговият обхват, третата държава или субектът от третата държава, за които се твърди, че са участвали в практики, които нарушават конкуренцията, както и предполагаемата вреда или опасност от причиняване на вреда, засегнатите въздушни превозвачи от Съюза, и се посочва срокът, в който заинтересованите страни могат да се представят, да представят становищата си в писмена форма, да подадат информация или да поискат да бъдат изслушани от Комисията. Този срок е най-малко 30 дни.
 - в) уведомява официално представителите на третата държава и съответния субект от трета държава за започването на разследването;
 - г) информира жалбоподателя и комитета, предвиден в член 16, за започването на разследването.
9. Ако жалбата бъде оттеглена преди започване на разследването, се счита, че тя не е била подадена. Това не засяга правото на Комисията да започне разследване по собствена инициатива в съответствие с параграф 1.

Член 5

Разследване

1. След започване на производството Комисията започва разследване.
2. Разследването има за цел да установи дали възприета от трета държава или от субект от трета държава практика, която нарушава конкуренцията, е причинила вреда или е създала опасност от причиняване на вреда на засегнатите въздушни превозвачи от Съюза.
3. Когато в хода на разследването, посочено в параграф 2 от настоящия член, Комисията открие доказателства, че дадена практика може да окаже отрицателно въздействие върху въздушната свързаност на определен регион, на държава членка или група държави членки и по този начин върху пътниците, тези доказателства се вземат предвид при определянето на интереса на Съюза, както е посочено в член 3.
4. Комисията търси цялата информация, която счита за необходима за провеждане на разследването, и проверява точността на получената или събраната информация по отношение на засегнатите въздушни превозвачи на Съюза или на третата държава, заинтересована страна или съответния субект от трета държава.
5. Ако информацията, подадена съгласно параграф 4, е непълна, тя се взема предвид, при условие че не е невярна, нито подвеждаща.
6. Ако доказателствата или информацията не бъдат приети, страната, която ги е предоставила, трябва да бъде незабавно информирана за причините за това и ѝ се дава възможност да представи допълнителни обяснения в установения срок.
7. Комисията може да поиска засегнатите държави членки да ѝ окажат съдействие в разследването. По-специално, по искане на Комисията засегнатите държави членки вземат необходимите мерки, за да окажат съдействие на Комисията при разследването, като предоставят подходяща и налична информация. По искане на Комисията всяка държава членка се стреми да допринесе за съответната проверка и анализи.
8. При необходимост Комисията може да извършва разследвания на територията на трета държава, при условие че съответният субект от трета държава е дал съгласието си и правителството на третата държава е било официално уведомено и не е повдигнало възражения.
9. Страни, които са заявили своя интерес в рамките на сроковете, посочени в известието за започване на разследването, се изслушват, ако са подали искане за изслушване, от което да става ясно, че са заинтересована страна.
10. Жалбоподателите, заинтересованите страни, държавите членки и представителите на третата държава или съответният субект от третата държава могат да прегледат цялата информация, предоставена на Комисията, с изключение на вътрешни документи, които са предназначени за ползване от Комисията и администрациите на Съюза и на засегнатите държави членки, при условие че тази информация не е поверителна по смисъла на член 8 и е отправено писмено искане до Комисията.

Член 6

Спиране

1. Комисията може да спре разследването, ако е по-подходящо да разгледа практиката, нарушаваща конкуренцията, изключително в рамките на процедурите за уреждане на спорове, установени с приложимо споразумение за въздушен транспорт или за въздухоплавателни услуги, по което Съюзът е страна, или други споразумения, съдържащи разпоредби относно въздушнотранспортни услуги, по които Съюзът е страна. Комисията информира държавите членки за спирането на разследването.

Комисията може да възобнови разследването във всеки от следните случаи:

- a) процедурата, проведена по силата на приложимото споразумение за въздушнотранспортни или въздухоплавателни услуги, или на всяко друго споразумение, което съдържа разпоредби относно въздушнотранспортни услуги, е довела до установяването на нарушение от другата страна или страни по споразумението, като установяването е станало окончателно и задължително за тази друга страна или страни, но коригиращи действия не са били взети незабавно или в срока, предвиден в съответните процедури;
- b) практиката, нарушаваща конкуренцията, не е отстранена в срок от 12 месеца от датата на спирането на разследването.

2. Комисията спира разследването, ако в рамките на 15 дни от датата на уведомяването за започване на разследването:
- а) всички засегнати държави членки, посочени в член 2, точка 4, буква б) са уведомили Комисията за намерението си да разгледат практиката, нарушаваща конкуренцията, изключително в рамките на процедурите за уреждане на спорове, приложими съгласно споразумението за въздушен транспорт или въздухоплавателни услуги или съгласно всяко друго споразумение, което съдържа разпоредби относно въздушнотранспортни услуги, което те са сключили със съответната трета държава; и
 - б) никоя от засегнатите държави членки, посочени в член 2, точка 4, буква а) не е възразила.

В случаите на спиране се прилагат разпоредбите на член 7, параграфи 1 и 2.

3. Комисията може да възобнови разследването във всеки от следните случаи:

- а) засегнатите държави членки, посочени в член 2, точка 4, буква б) не са започнали процедура за уреждане на спорове съгласно съответното международно споразумение в срок от три месеца от датата на уведомлението, посочено в параграф 2, буква а);
- б) засегнатите държави членки, посочени в член 2, точка 4, буква б) уведомяват Комисията, че резултатът от процедурата за уреждане на спорове, посочена в параграф 2 от настоящия член, не е бил приложен правилно и експедитивно;
- в) всички засегнати държави членки поискат от Комисията да възобнови разследването;
- г) Комисията е стигнала до заключението, че практиката, нарушаваща конкуренцията, не е отстранена в срок от 12 месеца от датата на уведомлението, посочено в параграф 2, буква а), от засегнатите държави членки;
- д) при спешни случаи, предвидени в член 11, параграф 3, ако в срок от девет месеца от датата на уведомлението, посочено в параграф 2, буква а) от настоящия член, от засегнатите държави членки, посочени в член 2, точка 4, буква б), практиката, нарушаваща конкуренцията, не е била отстранена. По искане на засегнатата държава членка този срок може да бъде удължен от Комисията в надлежно обосновани случаи с най-много три месеца.

Член 7

Сътрудничество с държавите членки във връзка с производства, имащи отношение към случаите, които попадат в приложното поле на Глава III

1. Засегнатата държава членка уведомява Комисията за всички имащи отношение срещи, насрочени в рамките на споразумението за въздушен транспорт или въздухоплавателни услуги или всяка разпоредба за въздушнотранспортни услуги, включена в друго споразумение, сключено със съответната трета държава, с оглед на обсъждането на въпроса, който попада в обхвата на разследването. Засегнатата държава членка предоставя на Комисията дневния ред и цялата относима информация, която дава възможност да бъдат разбрани поставените за обсъждане теми на посочените срещи.
2. Засегнатата държава членка информира редовно Комисията за провеждането на всяка процедура за уреждане на спорове, предвидена в споразумение за въздушен транспорт или в споразумение за въздухоплавателни услуги, или всяко друго споразумение, което съдържа разпоредби относно въздушнотранспортни услуги, сключени със съответната трета държава, и когато е целесъобразно, кани Комисията да присъства на тези процедури. Комисията може да поиска допълнителна информация от засегнатата държава членка.

Член 8

Поверителност

1. Комисията, ако са посочени основателни причини за това, третира като поверителна всяка информация, която по естество е поверителна, включително, но не само информация, чието разгласяване би дало значително конкурентно предимство на конкурент или би имало значителен неблагоприятен ефект върху предоставящото информацията лице или върху лицето, от което предоставящото информацията лице я е придобило, или която се предоставя поверително от страните по разследването.
2. От заинтересованите страни, които предоставят поверителна информация, се изисква да представят резюме на информацията, което не е поверително. Това резюме трябва да бъде достатъчно подробно, за да позволи нормалното разбиране на същината на информацията, която е предоставена поверително. При изключителни обстоятелства заинтересованите страни могат да посочат, че резюме на поверителната информация не може да бъде изготвено. При такива изключителни обстоятелства се посочват причините, поради които не е възможно представянето на резюме.

3. Информацията, получена съгласно настоящия регламент, се използва само за целите, за които е била поискана. Настоящият параграф не възпрепятства използването на информация, получена в контекста на едно разследване, с цел започване на друго разследване в съответствие с настоящия регламент.
4. Комисията и държавите членки, включително техните служители, не разкриват информация от поверителен характер, която са получили съгласно настоящия регламент, нито такава, която е предоставена поверително от страна по разследването, освен при изрично разрешение от страната, която е предоставила тази информация. Информацията, обменяна между Комисията и държавите членки, или вътрешните документи, изготвени от органите на Съюза или на държавите членки, не се разгласяват, освен ако това не е изрично предвидено в настоящия регламент.
5. Когато се окаже, че поверителното третиране на определена информация не е обосновано и лицето, което е предоставило информацията, не желае нито да я оповести, нито да разреши разгласяването ѝ в обобщена или сбита форма, въпросната информация може да не бъде вземана предвид.
6. Настоящият член не възпрепятства разгласяването на обща информация от органите на Съюза, и по-конкретно разгласяването на мотивите, с които са взети решенията съгласно настоящия регламент, нито разгласяването на доказателствата, на които органите на Съюза се основават, доколкото това е необходимо за разясняването на тези мотиви в съдебни производства. Такова разгласяване отчита законния интерес на съответните страни да не бъдат разгласявани техните стопански или държавни тайни.
7. Държавите членки предприемат всички необходими и подходящи мерки, предназначени да гарантират поверителността на информацията, която има отношение към прилагането на настоящия регламент, и при условие, че те са съвместими с неговите условия.

Член 9

Основание за констатации в случай на неопказване на съдействие

Когато достъпът до необходимата информация е отказан или по друг начин не е предоставен в рамките на сроковете, предвидени в настоящия регламент, или когато разследването е значително възпрепятствано, въз основа на наличните факти и доказателства може да се направят предварителни или окончателни положителни или отрицателни констатации. Когато Комисията установи, че е предоставена невярна или подвеждаща информация, тази информация не се взема предвид.

Член 10

Оповестяване

1. Комисията оповестява, не по-късно от един месец преди посочения в член 16 комитет да бъде свикан в съответствие с член 13, параграф 2 или член 14, параграф 1, на съответната трета държава, на съответния субект от третата държава и на съответния въздушен превозвач от третата държава, както и на жалбоподателя, на заинтересованите страни, на засегнатите държавите членки и на засегнатите въздушни превозвачи от Съюза основните факти и съображения, въз основа на които възнамерява да приеме компенсационни мерки или да прекрати производството, без да се приемат компенсационни мерки.
2. Оповестяването на информация, посочено в параграф 1, не засяга последващите решения, които Комисията може да вземе. Когато Комисията възнамерява да обоснове подобно решение с допълнителни или различни факти и съображения, те се оповестяват във възможно най-кратък срок.
3. Допълнителната информация, предоставена след оповестяването на информацията, се взема предвид само ако е получена в срок, който Комисията определя за всеки един случай, но който не може да бъде по-кратък от 14 дни, като надлежно се отчита фактът дали въпросът е спешен. По-кратък срок може да бъде определен в случаите, когато трябва да се извърши допълнително окончателно оповестяване.

Член 11

Продължителност и спиране на производството

1. Производството приключва в срок от 20 месеца. При надлежно обосновани случаи този срок може да бъде удължен. В случай на спиране на производството, както е посочено в параграф 4, времето, през което то е спряно не се отчита като част от срока на производството.

2. Разследването приключва в срок от 12 месеца. При надлежно обосновани случаи този срок може да бъде удължен. В случай на спиране на разследването, както е посочено в член 6, времето, през което то е спряно не се отчита като част от срока на разследването. Когато срокът за разследване е удължен, продължителността на удължаването се добавя към общата продължителност на производството, предвидена в параграф 1 от настоящия член.
3. В спешни случаи, т.е. в ситуации, при които в резултат на ясни доказателства, представени от жалбоподателя или заинтересованите страни, вредата за въздушните превозвачи от Съюза може да е необратима, продължителността на производството може да се намали до девет месеца.
4. Комисията спира производството, когато третата държава или съответният субект от третата държава е предприел решителни мерки за отстраняване на практиката, която нарушава конкуренцията, на вредата или на опасността от причиняване на вреда на засегнатите въздушни превозвачи от Съюза.
5. В случаите, посочени в параграф 4, Комисията възобновява производството, ако практиката, която нарушава конкуренцията, вредата или опасността от причиняване на вреда за засегнатите въздушни превозвачи от Съюза не е била отстранена в разумен срок, който във всеки случай е не по-късно от шест месеца.

ГЛАВА III

ПРАКТИКИ, КОИТО НАРУШАВАТ КОНКУРЕНЦИЯТА

Член 12

Определяне на вреда или опасност от причиняване на вреда

1. Констатирането на вреда за целите на тази глава се основава на доказателства, като се отчитат съответните фактори, и по-конкретно:
 - а) състоянието на засегнатите въздушни превозвачи от Съюза, по-специално по отношение на честотата на полетите, използването на капацитета, мрежовия ефект, продажбите, пазарния дял, печалбите, приходите от инвестиции, инвестициите и заетостта;
 - б) общото състояние на засегнатите пазари на въздушнотранспортни услуги, по-специално по отношение на тарифните нива, капацитета и честотата на въздушнотранспортните услуги или използването на мрежата.
 2. Определянето на опасността от причиняване на вреда се основава на ясни доказателства, а не само на твърдения, предположения или слаба вероятност. Прерастването във вреда трябва да е ясно предвидимо, много вероятно, непосредствено и възможно без съмнение да бъде приписано на действие или решение на трета държава или субект от трета държава.
 3. При определянето на наличие на опасност от причиняване на вреда се разглеждат фактори като:
 - а) предвидимата промяна в състоянието на засегнатите въздушни превозвачи от Съюза, по-специално, по отношение на честота на полетите, използване на капацитета, мрежови ефект, продажби, пазарен дял, печалби, приходи от инвестиции, инвестиции и заетост;
 - б) предвидимата промяна в общото състояние на потенциално засегнатите пазари на въздушнотранспортни услуги, по-специално по отношение на тарифни нива, капацитет и честота на въздушнотранспортните услуги или използване на мрежата;
- Въпреки че нито един от факторите, посочени в букви а) и б), сам по себе си няма решаващо значение, всички те, взети заедно, трябва да са такива, че да водят до заключението, че по-нататъшната практика, която нарушава конкуренцията, е непосредствена и че, освен ако не бъдат предприети действия, ще бъде причинена вреда.
4. Комисията избира период за разследване, който включва, но не се ограничава до периода, през който се предполага, че е била причинена вредата, и анализира съответните доказателства в рамките на този период.
 5. Когато вредата или опасността от причиняване на вреда на засегнатите въздушни превозвачи от Съюза е причинена в резултат на фактори, различни от практиката, която нарушава конкуренцията, те не се приписват на разглежданата практика и не се вземат предвид.

Член 13

Прекратяване без налагане на компенсационни мерки

1. Комисията прекратява разследването без приемане на компенсационни мерки, когато жалбата е оттеглена, освен ако Комисията не продължи разследването по своя собствена инициатива.

2. Комисията приема актове за изпълнение, с които прекратява разследването, провеждано съгласно член 5, без да приема компенсационни мерки, когато:

- а) Комисията стигне до заключението, че не е налице който и да е от следните факти:
 - i) наличието на възприета от трета държава или субект от трета държава практика, която нарушава конкуренцията;
 - ii) наличието на вреда или опасност от причиняване на вреда на засегнатите въздушни превозвачи от Съюза;
 - iii) наличието на причинно-следствена връзка между вредата или опасността от причиняване на вреда и разглежданата практика;
- б) Комисията стигне до заключението, че приемането на компенсационни мерки в съответствие с член 14 би било в противоречие с интереса на Съюза;
- в) третата държава или съответният субект от трета държава е отстранил практиката, която нарушава конкуренцията; или
- г) третата държава или съответният субект от трета държава е отстранил вредата или опасността от причиняване на вреда на засегнатите въздушни превозвачи от Съюза.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, предвидена в член 16, параграф 2.

3. Решението за прекратяване на разследването в съответствие с параграф 2 се придружава от изложение на мотивите за него и се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 14

Компенсационни мерки

1. Без да се засяга член 13, Комисията приема актове за изпълнение за определяне на компенсационни мерки, ако разследването, проведено съгласно член 5, установи, че възприета от трета държава или от субект от трета държава практика, която нарушава конкуренцията, е причинила вреда на засегнатите въздушни превозвачи от Съюза.

Актовете за изпълнение, с които се определят компенсационни мерки, посочени в параграф 3, буква а) от настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 16, параграф 2.

Актовете за изпълнение, с които се определят компенсационни мерки, посочени в параграф 3, буква б) от настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 16, параграфи 2 и 3.

2. Без да се засяга член 13, Комисията може да приеме актове за изпълнение, с които се определят компенсационни мерки, ако разследването, проведено съгласно член 5, установи, че възприета от трета държава или от субект от трета държава практика, която нарушава конкуренцията, създава опасност от причиняване на вреда в съответствие с член 12, параграфи 2 и 3 на засегнатите въздушни превозвачи от Съюза. Тези компенсационни мерки не влизат в сила, преди опасността от причиняване на вреда да се е превърнала в действителна вреда.

Актовете за изпълнение, с които се определят компенсационни мерки, посочени в параграф 3, буква а) от настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 16, параграф 2.

Актовете за изпълнение, с които се определят компенсационни мерки, посочени в параграф 3, буква б) от настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 16, параграфи 2 и 3.

3. Посочените в параграфи 1 и 2 компенсационни мерки се налагат на въздушните превозвачи от трети държави, възползващи се от практика, която нарушава конкуренцията, и могат да бъдат под една от следните форми:

- а) финансови задължения;
- б) всякакви оперативни мерки с еквивалентна или по-малка стойност, като спиране на концесии, на дължими услуги или на други права за въздушния превозвач от трета държава. Приоритет се дава на реципрочни оперативни мерки, при условие че не са в противоречие с интереса на Съюза или не са несъвместими с правото на Съюза, или с международни задължения.

4. Компенсационните мерки, посочени в параграфи 1 и 2, не могат да надвишават необходимото за компенсиране на вредата на засегнатите въздушни превозвачи от Съюза. За целта тези компенсационни мерки може да бъдат ограничени до конкретна географска област или може да бъдат ограничени във времето.

5. Компенсационните мерки не се изразяват в спирането или ограничаването на правата на въздушно движение, предоставени от държава членка на трета държава съгласно споразумение за въздушен транспорт, споразумение за въздухоплавателни услуги или каквато и да е разпоредба за въздушнотранспортни услуги, включена в друго споразумение, сключено с тази трета държава.
6. Компенсационните мерки, посочени в параграфи 1 и 2, не водят Съюза или съответните държави членки към нарушаване на споразуменията за въздушнотранспортни услуги или за въздухоплавателни услуги или на която и да е разпоредба относно въздушнотранспортни услуги, включена в търговско споразумение или всяко друго споразумение, сключено със съответната трета държава.
7. Решението за приключване на разследването с приемане на компенсационни мерки, посочени в параграфи 1 и 2 се придружава от изложение на мотивите за него и се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 15

Преглед на компенсационните мерки

1. Компенсационните мерки, посочени в член 14, остават в сила само за такъв срок и доколкото е необходимо с оглед на продължителността на практиката, която нарушава конкуренцията, и произтичащата от нея вреда. За тази цел се прилага процедурата за преразглеждане, посочена в параграфи 2, 3 и 4 от настоящия член. Комисията редовно представя на Европейския парламент и на Съвета писмени доклади за ефективността и въздействието на компенсационните мерки.
2. Когато обстоятелствата налагат това, необходимостта от продължително налагане на компенсационни мерки в първоначалния им вид може да бъде преразгледана по инициатива на Комисията или на жалбоподателя или въз основа на мотивирано искане от засегнатите държави членки, третата държава или от съответния субект от третата държава.
3. В хода на преразглеждането Комисията прави оценка на продължаващото наличие на практиката, която нарушава конкуренцията, на вредата и на причинно-следствената връзка между практиката и вредата.
4. Комисията приема актове за изпълнение, с които отменя, изменя или запазва, според случая, компенсационните мерки, посочени в член 14. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, предвидена в член 16, параграф 2.

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 16

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
3. Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 17

Доклади и информация

1. Комисията представя редовно на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането и изпълнението на настоящия регламент. При надлежно спазване на изискването за защита на поверителната информация по смисъла на член 8, докладът включва информация за прилагането на компенсационните мерки, прекратяването на разследвания без налагане на компенсационни мерки, прегледите на компенсационни мерки и сътрудничеството с държавите членки, заинтересованите страни и трети държави.
2. Европейският парламент и Съветът могат да поканят Комисията да представи и разясни всякакви въпроси, свързани с прилагането на настоящия регламент.

Член 18**Отмяна**

Регламент (ЕО) № 868/2004 се отменя. Позоваването на отменения регламент се счита за позоваване на настоящия регламент.

Член 19**Влизане в сила**

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 17 април 2019 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

G. CIAMBA

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2019/713 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 17 април 2019 година

за борба с измамите със и подправянето на непарични платежни средства и за замяна на Рамково решение 2001/413/ПВР на Съвета

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 83, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Измамите със и подправянето на непарични платежни средства са заплахи за сигурността, тъй като представляват източник на доходи за организираната престъпност и следователно са фактор, улесняващ извършването на други престъпни дейности като тероризъм, трафик на наркотици и трафик на хора.
- (2) Измамите със и подправянето на непарични платежни средства представляват и пречки пред функционирането на цифровия единен пазар, тъй като подкопават доверието на потребителите и водят до преки икономически загуби.
- (3) Рамково решение 2001/413/ПВР на Съвета ⁽³⁾ трябва да бъде осъвременено и допълнено, така че да бъдат включени допълнителни разпоредби относно престъпленията, по-специално измамите, свързани с компютърни технологии, и наказанията, предотвратяването на престъпления, помощта за пострадали и трансграничното сътрудничество.
- (4) Значителните празноти и разлики в законодателствата на държавите членки в областта на измамите със и подправянето на непарични платежни средства може да попречат на предотвратяването, разкриването и наказването на тези видове престъпления, както и на други тежки престъпления и престъпления, извършени в рамките на организираната престъпност, които са свързани с измамите със и подправянето на непарични платежни средства и са били улеснени от тях, както и да усложнят полицейското и съдебното сътрудничество в тази област и съответно да намалят неговата ефективност, което оказва неблагоприятно въздействие върху сигурността.
- (5) Измамите със и подправянето на непарични платежни средства имат значително трансгранично измерение, което се засилва от нарастващия цифров компонент, което подчертава необходимостта от допълнителни действия за сближаване на наказателното законодателство в областта на измамите със и подправянето на непарични платежни средства.
- (6) През последните години беше отчетен не само прогресивен ръст на цифровата икономика, но и разпространение на иновациите в много области, включително при технологиите за плащане. Новите технологии за плащане предполагат използването на нови видове платежни инструменти, които създават нови възможности за потребителите и предприятията, но същевременно увеличават възможностите за измами. Следователно правната уредба трябва да продължи да бъде съответна и актуална с оглед на технологичното развитие въз основа на технологично неутрален подход.

⁽¹⁾ ОВ С 197, 8.6.2018 г., стр. 24.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 13 март 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 9 април 2019 г.

⁽³⁾ Рамково решение 2001/413/ПВР на Съвета от 28 май 2001 г. относно борбата с измамата и подправянето на платежни средства, различни от парите в брой (ОВ L 149, 2.6.2001 г., стр. 1).

- (7) Измамите не само се използват за финансиране на престъпни сдружения, но също така ограничават развитието на цифровия единен пазар и намаляват склонността на гражданите да извършват покупки онлайн.
- (8) Приемането на единни определения в областта на измамите със и подправянето на непарични платежни средства е важно за осигуряването на последователен подход в държавите членки при прилагането на настоящата директива и за улесняването на обмена на информация и сътрудничеството между компетентните органи. Определенията следва да обхванат нови видове непарични платежни инструменти, които позволяват прехвърляне на електронни пари и виртуални валути. Определението за непарични платежни инструменти следва да бъде съобразено с факта, че непаричният платежен инструмент може да се състои от различни елементи, които действат едновременно, като например мобилно приложение за плащане и съответно разрешение (например парола). Когато в настоящата директива се използва понятието „непаричен платежен инструмент“, следва да се разбира, че инструментът създава фактическата възможност за притежателя или ползвателя на инструмента да прехвърля пари или парична стойност или да подаде платежно нареждане. Например незаконното придобиване на мобилно приложение за плащане без необходимото овластяване не би следвало да представлява незаконно придобиване на непаричен платежен инструмент, тъй като не създава фактическа възможност за ползвателя да прехвърля пари или парична стойност.
- (9) Настоящата директива се прилага по отношение на непарични платежни инструменти дотолкова, доколкото засяга платежната функция на инструмента.
- (10) Настоящата директива следва да обхваща виртуалните валути само дотолкова, доколкото те могат да се използват обичайно за извършване на плащания. Държавите членки следва да се насърчават да гарантират в националното си право, че бъдещите валути с виртуален характер, издадени от техните централни банки или от други публични органи, ще се ползват със същата степен на защита срещу измами, както непаричните платежни средства като цяло. Цифровите портфейли, които позволяват прехвърлянето на виртуални валути, следва да бъдат обхванати от настоящата директива в същата степен, както непаричните платежни инструменти. Определението на понятието „цифрови разменни единици“ следва да отчита, че цифровите портфейли за прехвърляне на виртуални валути могат да носят признаците на платежен инструмент само в някои случаи и следва да не разширява определението за платежен инструмент.
- (11) Изпращането на фалшиви фактури, за да бъдат получени идентификационни данни за достъп при плащане, следва да се счита опит за незаконно получаване, попадащо в обхвата на настоящата директива.
- (12) Използването на наказателното право за осигуряване на правна защита преди всичко на платежните инструменти, ползващи се със специална защита срещу подправяне или злоупотреба, има за цел да се насърчат операторите да предвидят такава специална защита за платежните инструменти, които издават.
- (13) Наличието на ефективни и ефикасни наказателноправни мерки е от съществено значение за защитата на непаричните платежни средства срещу измами и подправяне. По-специално, необходим е единен наказателно-правен подход към съставомерните елементи на деянията, които улесняват или подготвят самото измамливо използване на непарични платежни средства. Ето защо, деяния, като например събирането и притежаването на платежни инструменти с намерение за извършване на измама, например чрез „фишинг“, „скиминг“ или насочване или пренасочване на потребители на платежни услуги към имитиращи уебсайтове, и тяхното разпространение, например чрез продажбата на информация за кредитни карти по интернет, следва да бъдат криминализирани като самостоятелни престъпления, без да се изисква действителното измамливо използване на непарични платежни средства. Поради това такива наказуеми деяния следва да обхващат и случаите, в които притежаването, набавянето или разпространяването не води по необходимост до измамливото използване на такива платежни инструменти. Когато обаче настоящата директива предвижда криминализиране на простото притежаване или държане, то не следва да се отнася до обикновените пропуски. Настоящата директива следва да не предвижда наказване на законното използване на платежен инструмент, включително и във връзка с предоставянето на иновативни платежни услуги, като например услугите, обичайно разработвани от финансово-технологичните дружества.
- (14) По отношение на престъпленията, предвидени в настоящата директива, понятието „умисъл“ се отнася до всички елементи, обективизиращи тези престъпления съгласно националното право. Възможно е умисълът на дадено деяние, включително всякакви съставомерни представи или цели, да се извлече въз основа на обективни фактически обстоятелства. Настоящата директива следва да не обхваща неумислени престъпления.
- (15) Настоящата директива се отнася до класическите форми на изпълнително деяние като измама, подправяне, кражба и незаконно получаване, които вече са очертани в националното право още преди ерата на цифровизацията. Следователно разширяването на обхвата на настоящата директива по отношение на безналичните платежни инструменти изисква да се определят равностойни форми на изпълнителното деяние в цифровата сфера, като по този начин се допълнят и засилят разпоредбите на Директива 2013/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁽⁴⁾. Незаконното придобиване на безналичен непаричен платежен инструмент следва да съставлява

⁽⁴⁾ Директива 2013/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 12 август 2013 г. относно атаките срещу информационните системи и за замяна на Рамково решение 2005/222/ПВР на Съвета (ОВ L 218, 14.8.2013 г., стр. 8).

престъпление най-малкото когато включва извършването на някое от престъпленията по членове 3—6 от Директива 2013/40/ЕС, или включва злоупотреба с безналичен платежен инструмент. „Злоупотреба“ следва да се разбира като съзнателно използване на безналичен непаричен платежен инструмент в своя или чужда полза от лице, което няма такова право и комуто този инструмент е поверен. Набавянето с цел измамливо използване на такъв незаконно придобит платежен инструмент следва да бъде наказуемо, без да се изисква да се установяват всички факти на самото незаконно придобиване и без да се изисква предходно или едновременно осъждане за предикатното престъпление, довело до незаконното придобиване.

- (16) Настоящата директива се отнася и за инструментите, които могат да бъдат използвани за извършване на престъпленията, предвидени в нея. Поради необходимостта да се избегне криминализиране, когато такива инструменти се изготвят и пускат на пазара за законни цели и въпреки че могат да се използват за извършване на престъпления, сами по себе си не представляват заплаха, криминализирането следва да бъде ограничено до инструменти, които са основно предназначени или специално приспособени за извършването на престъпленията, предвидени в настоящата директива.
- (17) Санкциите и наказанията за измами със и подправяне на непарични платежни средства следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи навсякъде в Съюза. Настоящата директива не засяга индивидуализацията и налагането на наказанията и изпълнението на присъдите в съответствие с обстоятелствата по конкретния случай и с общите правила на националното наказателно право.
- (18) Тъй като настоящата директива предвижда минимални правила, държавите членки са свободни да приемат или да запазват по-строги наказателноправни разпоредби по отношение на измамите със и подправянето на непарични платежни средства, включително по-широк обхват на престъпните състави.
- (19) Подходящо е да се предвидят по-строги наказания, когато престъплението е извършено в рамките на престъпна организация по смисъла на определението в Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета ⁽⁵⁾. Държавите членки следва да не бъдат задължени да предвиждат специални квалифициращи обстоятелства, когато националното право предвижда отделни престъпления и това може да доведе до по-тежки наказания. Когато престъпление, предвидено в настоящата директива, е било извършено във връзка с друго престъпление, предвидено в настоящата директива, от същото лице, и едно от тези престъпления *de facto* представлява съставомерен признак на другото, държавата членка може, в съответствие с общите принципи на националното право, да предвиди това деяние да се счита за квалифициращо обстоятелство по основния състав.
- (20) Правилата за подсъдността следва да гарантират ефективното наказателно преследване на престъпленията, предвидени в настоящата директива. По правило престъпленията се преследват най-успешно в рамките на националната наказателна система на държавата членка, в която са извършени. Поради това всяка държава членка следва да установи подсъдност по отношение на престъпленията, извършени на нейна територия, и по отношение на престъпленията, извършени от нейни граждани. Държавите членки може също да установят подсъдност по отношение на престъпленията, вредите от които са настъпили на тяхна територия. Те настоятелно се приканват да го направят.
- (21) Като се припомнят задълженията съгласно Рамково решение 2009/948/ПВР на Съвета ⁽⁶⁾ и Решение 2002/187/ПВР на Съвета ⁽⁷⁾, компетентните органи се насърчават в случаи на спор за подсъдност да използват възможността за преки консултации със съдействието на Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст).
- (22) Като се има предвид необходимостта от специални средства за ефективното разследване на измамите със и подправянето на непарични платежни средства, както и тяхното значение за ефективното международно сътрудничество между националните органи, на разположение на компетентните органи във всички държави членки следва да бъдат средствата за разследване, които обичайно се използват в случаите на организирана престъпност или други тежки престъпления, ако и доколкото използването им е подходящо и съответно на естеството и тежестта на престъпленията, определени в националното право. Освен това правоприлагащите органи и другите компетентни органи следва да имат своевременен достъп до съответната информация, за да могат да разследват и да преследват престъпленията, предвидени в настоящата директива. Държавите членки се насърчават да осигурят достатъчно човешки и финансови ресурси за компетентните си органи, за да могат те пълноценно да провеждат разследване и наказателно преследване на престъпленията, предвидени в настоящата директива.

⁽⁵⁾ Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета от 24 октомври 2008 г. относно борбата с организираната престъпност (ОВ L 300, 11.11.2008 г., стр. 42).

⁽⁶⁾ Рамково решение 2009/948/ПВР на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно предотвратяване и уреждане на спорове за упражняване на компетентност при наказателни производства (ОВ L 328, 15.12.2009 г., стр. 42).

⁽⁷⁾ Решение 2002/187/ПВР на Съвета от 28 февруари 2002 г. за създаване на Евроюст с оглед засилване на борбата срещу сериозната престъпност (ОВ L 63, 6.3.2002 г., стр. 1).

- (23) На националните органи, които провеждат разследване и наказателното преследване на престъпленията, предвидени в настоящата директива, следва да бъдат оправомощени да си сътрудничат с други национални органи в същата държава членка и със съответстващите им органи в другите държави членки.
- (24) В много случаи престъпните дейности са причината за инциденти, за които трябва да бъдат уведомени съответните национални компетентни органи съгласно Директива (ЕС) 2016/1148 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁸⁾. Престъпният характер на подобни инциденти може да се подозира дори ако към съответния момент няма достатъчно доказателствата за извършено престъпление. В този контекст съответните оператори на основни услуги и доставчици на цифрови услуги следва да бъдат насърчавани да предоставят докладите, изисквани съгласно Директива (ЕС) 2016/1148, на правоприлагащите органи, така че да бъдат част от ефективна и всестранна реакция и да улесняват установяването на извършителите на деянията и търсенето на отговорност от тях за техните деяния. Утвърждаването на безопасна, сигурна и по-устойчива среда изисква по-специално системно подаване до правоприлагащите органи на сигнали за инцидентите с предполагаем тежък престъпен характер. Освен това, когато е приложимо, екипите за реагиране при инциденти с компютърната сигурност, определени съгласно Директива (ЕС) 2016/1148, следва да участват в разследванията на правоприлагащите органи с цел предоставяне на информация, считана за подходяща на национално равнище, и осигуряване на специализирани експертни знания във връзка с информационните системи.
- (25) Значимите инциденти, свързани със сигурността, посочени в Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁹⁾, може да имат престъпен произход. Когато е приложимо, доставчиците на платежни услуги следва да бъдат насърчавани да предоставят на правоприлагащите органи докладите, които са длъжни да представят на компетентните органи в своята държава членка по произход съгласно Директива (ЕС) 2015/2366.
- (26) На равнището на Съюза съществуват редица инструменти и механизми, които позволяват обмена на информация между националните правоприлагащи органи с цел разследване и наказателно преследване на престъпления. За да се улесни и ускори сътрудничеството между националните правоприлагащи органи и да се гарантира, че тези инструменти и механизми се използват пълноценно, настоящата директива следва да засили значението на оперативните звена за контакт, въведени с Рамкова решение 2001/413/ПВР. Следва да е възможно държавите членки да решат да използват съществуващите мрежи от оперативни звена за контакт, като например създадената с Директива 2013/40/ЕС. Звената за контакт следва да осигуряват ефективно съдействие и да улесняват например обмена на относима информация и предоставянето на технически консултации или правна информация. За да се осигури безпроблемното функциониране на мрежата, всяко звено за контакт следва да може да общува бързо със звеното за контакт на друга държава членка. Като се има предвид значителното трансгранично измерение на престъпленията, които попадат в обхвата на настоящата директива, и по-специално нетрайният характер на електронните доказателства, държавите членки следва да могат бързо да разглеждат спешни искания от страна на тази мрежа и да предоставят обратна информация в срок от осем часа. При особено спешни и сериозни случаи държавите членки следва да уведомяват Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол).
- (27) Подаването без неоправдано забавяне на сигнали за престъпления до публичните органи е от голямо значение за борбата с измамите със и подправянето на непарични платежни средства, тъй като често то е отправната точка на наказателното разследване. Следва да бъдат предприети мерки за насърчаване на подаването на сигнали от физически и юридически лица, по-специално от финансовите институции, до правоприлагащите и съдебните органи. Тези мерки могат да се основават на различни видове инициативи, включително законодателни актове, които предвиждат задължения за подаване на сигнали за вероятни измами, или незаконодателни инициативи, като например създаване или оказване на подкрепа на организации или механизми за улесняване на обмена на информация, или повишаване на осведомеността. Всяка мярка, която включва обработването на лични данни на физически лица, следва да се изпълнява в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁰⁾. По-специално всяко предаване на информация за целите на предотвратяването и борбата с престъпленията, свързани с измами със и подправяне на непарични платежни средства, следва да отговаря на изискванията на посочения регламент, а именно за наличието на законни основания за обработването.
- (28) За да се улесни своевременното и непосредствено подаване на сигнали за престъпленията, Комисията следва да направи внимателна оценка за създаването от държавите членки на ефективни системи, позволяващи подаване на сигнали за измами онлайн, както и на стандартни образци за подаването на сигнали на равнището на Съюза. Такива системи биха могли да улеснят подаването на сигнали за измами с непарични платежни средства, които често се извършват онлайн, и по този начин биха засилили подкрепата за пострадалите, разкриването и анализа на заплахите от киберпрестъпления, както и дейността и трансграничното сътрудничество на националните компетентни органи.

⁽⁸⁾ Директива (ЕС) 2016/1148 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. относно мерки за високо общо ниво на сигурност на мрежите и информационните системи в Съюза (ОВ L 194, 19.7.2016 г., стр. 1).

⁽⁹⁾ Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).

⁽¹⁰⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

- (29) Престъпленията, предвидени в настоящата директива, често имат трансграничен характер. Поради това борбата с тези престъпления се основава на тясното сътрудничество между държавите членки. Държавите членки се насърчават да осигурят, в подходяща степен, ефективното прилагане на инструментите за взаимно признаване и правна помощ по отношение на престъпленията, обхванати от настоящата директива.
- (30) Разследването и наказателното преследване на всички видове измами със и подправяне на непарични платежни средства, включително свързаните с малки парични суми, са особено важни за ефективната борба с тези престъпления. Задълженията за подаване на сигнали, обменът на информация и статистическите доклади са ефикасни начини за разкриването на измамни дейности и особено на близки до тях дейности, които, разглеждани отделно, са свързани с малки парични суми.
- (31) Измамите със и подправянето на непарични платежни средства може да доведат до сериозни икономически и неимуществени последици за пострадалите от тях. Когато такава измама се състои, например, в кражбата на самоличност, нейните последици често са по-тежки поради увреждането на личното и професионалното добро име, влошаването на кредитния рейтинг на дадено физическо лице и нанасянето на тежки емоционални вреди. Държавите членки следва да приемат мерки за помощ, подкрепа и защита с цел смекчаване на тези последици.
- (32) Често е възможно да мине значително време, преди пострадалите да установят, че са претърпели вреди от престъпления, свързани с измама и подправяне. През това време е възможно да се развие верига от взаимосвързани престъпления, което да доведе до по-тежки отрицателните последици за пострадалите.
- (33) Физическите лица, които са пострадали от измама, свързана с непарични платежни средства, разполагат с правата, предоставени съгласно Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и Съвета ⁽¹⁾. Държавите членки следва да приемат мерки за помощ и подкрепа за такива лица, които да доразвиват мерките, предвидени в посочената директива, но да отговарят по-пряко на конкретните нужди на пострадалите от измама, свързана с кражбата на самоличност. Такива мерки следва да включват по-специално предоставяне на списък на специализираните институции, занимаващи се с различните аспекти на престъпленията по отношение на самоличността и подкрепата за пострадалите, специализирана психологическа помощ и консултации във връзка с финансовите, практическите и правните въпроси, както и помощ за получаването на предвиденото обезщетение. Държавите членки следва да бъдат насърчени да създадат единен национален онлайн информационен инструмент за улесняване на достъпа до помощ и подкрепа за пострадалите. На юридическите лица също следва да се предлагат конкретна информация и консултации относно защитата срещу отрицателните последици от такова престъпление.
- (34) С настоящата директива следва да бъде установено правото на юридическите лица на достъп до информация в съответствие с националното право относно процедурите за подаване на жалби. Това право е необходимо по-специално за малките и средните предприятия и следва да допринесе за създаването на по-благоприятна бизнес среда за тях. Физическите лица вече се ползват от това право съгласно Директива 2012/29/ЕС.
- (35) Чрез информационни кампании и кампании за повишаване на осведомеността държавите членки, подпомагани от Комисията, следва да създадат или да укрепят политиките за предотвратяване на измамите със и подправянето на непарични платежни средства и мерките за намаляване на риска от такива престъпления. Във връзка с това държавите членки биха могли да разработят и поддържат актуален постоянен онлайн информационен инструмент за повишаване на осведомеността с практически примери за измамните практики, във формат, който е лесен за разбиране. Този инструмент може да бъде свързан с единния онлайн информационен инструмент за пострадалите или да бъде част от него. Държавите членки могат също така да създадат програми за научни изследвания и образователни програми. Следва да се обърне специално внимание на нуждите и интересите на уязвимите лица. Държавите членки се насърчават да гарантират осигуряването на достатъчно финансиране за тези кампании.
- (36) Необходимо е да се събират статистически данни за измамите със и подправянето на непарични платежни инструменти. Поради това държавите членки следва да бъдат задължени да гарантират, че е въведена подходяща система за записване, изготвяне и предоставяне на съществуващите статистически данни за престъпленията, предвидени в настоящата директива.
- (37) Настоящата директива има за цел да измени и разшири приложното поле на разпоредбите на Рамково решение 2001/413/ПВР. Тъй като измененията, които трябва да се направят, са значителни по брой и естество, за по-голяма яснота Рамково решение 2001/413/ПВР следва да бъде изцяло заменено за държавите членки, обвързани от настоящата директива.

⁽¹⁾ Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепа и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 57).

- (38) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз (ДЕС) и към Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), и без да се засяга член 4 от посочения протокол, тези държави членки не участват в приемането на настоящата директива и не са обвързани от нея, нито от нейното прилагане.
- (39) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящата директива и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.
- (40) Доколкото целите на настоящата директива, а именно да предвиди ефективни, пропорционални и възпиращи наказания за измамите и подправянето на непарични платежни средства и да подобри и насърчи трансграничното сътрудничество както между компетентните органи, така и между физическите и юридическите лица и компетентните органи, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради техния обхват и последици могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (41) Настоящата директива защита основните права и съблюдава принципите, признати в частност от Хартата на основните права на Европейския съюз, включително правото на свобода и сигурност, зачитането на личния и семейния живот, защитата на личните данни, свободата на стопанска инициатива, правото на собственост, правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес, презумпцията за невинност и правото на защита, принципите на законност и пропорционалност на престъпленията и наказанията, както и правото на всеки да не бъде съден или наказван два пъти за едно и също престъпление. Настоящата директива има за цел да осигури пълното спазване на тези права и принципи и следва да бъде прилагана съответно,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I

ПРЕДМЕТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

С настоящата директива се установяват минималните правила във връзка с определянето на престъпленията и наказанията в областта на измамите със и подправянето на непарични платежни средства. С нея се улеснява предотвратяването на такива престъпления, както и оказването на помощ и подкрепа за пострадалите.

Член 2

Определения

За целта на настоящата директива се прилагат следните определения:

- а) „непаричен платежен инструмент“ означава невеществено или веществено защитено устройство, защитен предмет или защитен запис, или съчетание от тях, различни от законно платежно средство, и които самостоятелно или едновременно с процедура или набор от процедури позволяват на притежателя или ползвателя си да прехвърля пари или парична стойност, включително чрез цифрови разменни единици;
- б) „защитено устройство, защитен предмет или защитен запис“ означава устройство, предмет или запис, защитени срещу подправяне или измамливо използване, например посредством дизайн, кодиране или подпис;
- в) „цифрова разменна единица“ означава всеки вид електронни пари по смисъла на определението в член 2, точка 2 от Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹²⁾, или виртуална валута;

⁽¹²⁾ Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7).

- г) „виртуална валута“ означава цифрово представяне на стойност, която не е издадено или гарантирано от централна банка или публичен орган, не е задължително свързана със законово установена валута и няма правното положение на валута или на пари, но се приема от физически или юридически лица като средство за обмен и може да се прехвърля, съхранява и търгува по електронен път;
- д) „информационна система“ означава информационна система по смисъла на определението в член 2, буква а) от Директива 2013/40/ЕС;
- е) „компютърни данни“ означава компютърни данни по смисъла на определението в член 2, буква б) от Директива 2013/40/ЕС;
- ж) „юридическо лице“ означава всяко образувание, което има правосубектност съгласно приложимото право, с изключение на държави и публични органи, които упражняват държавна власт, и на публични международни организации.

ДЯЛ II

ПРЕСТЪПЛЕНИЯ

Член 3

Измамливо използване на непарични платежни инструменти

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато са извършени умишлено, следните деяния се наказват като престъпление:

- а) измамливо използване на откраднат или по друг начин незаконно получен или придобит непаричен платежен инструмент;
- б) измамливо използване на неистински или преправен непаричен платежен инструмент.

Член 4

Престъпления, свързани с измамливото използване на налични непарични платежни инструменти

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато са извършени умишлено, следните деяния се наказват като престъпление:

- а) кражбата или незаконното получаване по друг начин на наличен непаричен платежен инструмент;
- б) изготвянето на неистински или преправянето на наличен непаричен платежен инструмент с цел измама;
- в) държането на откраднат или по друг начин незаконно получен или на неистински или преправен наличен непаричен платежен инструмент с цел измамливо използване;
- г) набавянето за себе си или за друго, включително получаването, придобиването, купуването, прехвърлянето, внасянето, изнасянето, продажбата, транспортирането или разпространението на откраднати, неистински или преправени налични непарични платежни инструменти с цел измамливо използване.

Член 5

Престъпления, свързани с измамливото използване на безналични непарични платежни инструменти

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато са извършени умишлено, следните деяния се наказват като престъпление:

- а) незаконното придобиване на безналичен непаричен платежен инструмент, най-малко когато това придобиване включва извършването на някое от престъпленията по членове 3—6 от Директива 2013/40/ЕС, или на злоупотреба с безналичен непаричен платежен инструмент;
- б) изготвянето на неистински или преправянето на безналичен непаричен платежен инструмент с цел измама;
- в) държането с цел измамливо използване на незаконно придобит, неистински или преправен безналичен непаричен платежен инструмент, най-малко ако незаконният му произход е известен по време на държането на инструмента;
- г) набавянето за себе си или за друго, включително чрез продажба, прехвърляне или разпространение, както и предоставянето на незаконно придобити, неистински или преправени безналични непарични платежни инструменти с цел измамливо използване.

Член 6

Измами, свързани с информационните системи

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че се наказва като престъпление прехвърлянето на пари, на парична стойност или на виртуална валута, когато е извършено или причинено умишлено, с цел получаване на противозаконна облага от извършителя или трето лице и при което се причинява противозаконна загуба на собственост другиму, чрез:

- а) неправомерно възпрепятстване на функционирането на информационна система или намеса във функционирането ѝ;
- б) неправомерно въвеждане, промяна, изтриване, предаване или заличаване на компютърни данни.

Член 7

Средства за извършване на престъпления

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че се наказват като престъпление произвеждането, набавянето за себе си или за друго, включително внасянето, изнасянето, продажбата, транспортирането или разпространението или предоставянето на устройство или на инструмент, на компютърни данни или на всякакви други средства, които са основно предназначени или специално приспособени за извършване на някое от престъпленията по член 4, букви а) и б), член 5, букви а) и б) или член 6, най-малко когато деянията са извършени с намерението тези средства да бъдат използвани.

Член 8

Подбудителство, помагачество и опит

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че подбудителството към и помагачеството в извършване на престъпление по членове 3—7 се наказват като престъпление.
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че опитът за извършване на престъпление по член 3, член 4, буква а), б) или г), член 5, буква а) или б) или член 6, се наказва като престъпление. По отношение на член 5, буква г) държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират най-малко, че опитът за набавяне с цел измама на незаконно придобит, неистински или преправен безналичен непаричен платежен инструмент, за себе си или за друго, се наказва като престъпление.

Член 9

Наказания за физически лица

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията по членове 3—8 се наказват с ефективни, пропорционални и възпиращи наказания.
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията по член 3, член 4, букви а) и б) и член 5, букви а) и б) се наказват с лишаване от свобода с максимален срок най-малко две години.
3. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията по член 4, букви в) и г) и член 5, букви в) и г) се наказват с лишаване от свобода с максимален срок най-малко една година.
4. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъплението по член 6 се наказва с лишаване от свобода с максимален срок най-малко три години.
5. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъплението по член 7 се наказва с лишаване от свобода с максимален срок най-малко две години.
6. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията по членове 3 —6, се наказват с лишаване от свобода с максимален срок най-малко пет години, ако са извършени в рамките на престъпна организация по смисъла на определението в Рамково решение 2008/841/ПВР, независимо от размера на наказанието, предвиден в посоченото решение.

Член 10

Отговорност на юридическите лица

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическите лица могат да носят отговорност за престъпленията по членове 3—8, извършени в тяхна полза от лице, което действа самостоятелно или като част от орган на юридическото лице и което заема ръководна длъжност в това юридическо лице, въз основа на едно от следните:

- а) права да представлява юридическото лице;
- б) права да взема решения от името на юридическото лице;
- в) права да упражнява контрол в рамките на юридическото лице.

2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическите лица могат да носят отговорност, когато липсата на надзор или контрол от страна на лице по параграф 1 е направила възможно извършването от негов подчинен на някое от престъпленията по членове 3—8 в полза на това юридическо лице.

3. Отговорността на юридическите лица съгласно параграфи 1 и 2 не изключва образуването на наказателни производства срещу физически лица, които са извършители, подбудители или помагачи в някое от престъпленията по членове 3—8.

Член 11

Санкции за юридическите лица

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическо лице, което носи отговорност съгласно член 10, параграф 1 или 2, подлежи на ефективни, пропорционални и възпиращи санкции, които включват имуществени санкции от наказателноправен или друг характер и може да включват други санкции, като например:

- а) лишаване от право да се ползва от държавно подпомагане или помощи;
- б) временно лишаване от достъп до публично финансиране, включително до тръжни процедури, предоставяне на безвъзмездни средства и концесии;
- в) временно или постоянно лишаване от право да се упражнява търговска дейност;
- г) поставяне под съдебен надзор;
- д) съдебна ликвидация;
- е) временно или постоянно затваряне на поделения, използвани за извършване на престъплението.

ДЯЛ III

ПОДСЪДНОСТ И РАЗСЛЕДВАНЕ

Член 12

Подсъдност

1. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да установи подсъдност по отношение на престъпленията по членове 3—8, когато са изпълнени едно или повече от следните условия:

- а) престъплението е извършено изцяло или отчасти на нейна територия;
- б) извършителят е неин гражданин.

2. За целите на параграф 1, буква а), се приема, че престъплението е извършено изцяло или отчасти на територията на държава членка, когато извършителят извършва престъплението, докато се намира физически на тази територия, без оглед на това дали престъплението е извършено чрез използване на информационна система, намираща се на тази територия.

3. Всяка държава членка уведомява Комисията, ако реши да установи подсъдност по отношение на престъпление по членове 3—8, извършено извън нейната територия, включително когато:

- а) извършителят има обичайно местопребиваване на нейна територия;
- б) престъплението е било извършено в полза на юридическо лице, установено на нейна територия;
- в) престъплението е извършено срещу неин гражданин или лице, чието обичайно местопребиваване е на нейна територия.

Член 13

Ефективно разследване и сътрудничество

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че средствата за разследване като използваните за борба с организираната престъпност или с други тежки престъпления са ефективни, пропорционални на извършеното престъпление и достъпни за лицата, звената или службите, отговарящи за разследването или наказателното преследване на престъпленията по членове 3—8.
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато националното право задължава физическите и юридическите лица да подават информация относно престъпленията по членове 3—8, тази информация без неоправдано забавяне достига до органите, участващи в разследването или наказателното преследване на тези престъпления.

ДЯЛ IV

ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ И ПОДАВАНЕ НА СИГНАЛИ ЗА ПРЕСТЪПЛЕНИЯ

Член 14

Обмен на информация

1. За целите на обмена на информация, свързана с престъпленията по членове 3—8, държавите членки осигуряват наличието на оперативно национално звено за контакт, достъпно 24 часа в денонощието, седем дни в седмицата. Държавите членки гарантират също така, че разполагат с процедури, чрез които разглеждат бързо спешните искания за помощ и чрез които компетентният орган отговаря в срок до 8 часа от получаването им, като посочва най-малко дали на искането ще бъде отговорено, както и формата на отговора и приблизителния срок за изпращането му. Държавите членки могат да решат да използват съществуващите мрежи от оперативни звена за контакт.
2. Държавите членки информират Комисията, Европол и Евроюст за определеното от тях звено за контакт по параграф 1. Те актуализират тази информация, когато е необходимо. Комисията препраща тази информация на останалите държави членки.

Член 15

Сигнали за престъпления

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират наличието на подходящи канали за подаване на сигнали с цел улесняване на подаването без неоправдано забавяне на сигнали до правоприлагащите и други компетентни органи за извършени престъпления по членове 3—8.
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да насърчат финансовите институции и другите юридически лица, извършващи дейност на тяхна територия, да подават без неоправдано забавяне сигнали до правоприлагащите и други компетентни органи за вероятни измами с цел разкриване, предотвратяване, разследване или наказателно преследване на престъпленията по членове 3—8.

Член 16

Помощ и подкрепа за пострадалите

1. Държавите членки гарантират, че на физическите и юридическите лица, които са претърпели вреди от някое от престъпленията по членове 3—8, извършени чрез злоупотреба с лични данни:
 - а) се предоставят конкретна информация и консултации за това как да се защитят срещу отрицателните последици от престъпленията, като например накръняването на репутацията; и
 - б) се предоставя списък със специализираните институции, които се занимават с различните аспекти на престъпленията, свързани със самоличността, и оказват подкрепа на пострадалите.
2. Държавите членки се насърчават да създадат единни национални онлайн информационни инструменти, за да улеснят достъпа до помощ и подкрепа за физически или юридически лица, които са претърпели вреди от престъпленията по членове 3—8, извършени чрез злоупотреба с лични данни.

3. Държавите членки гарантират, че на юридическите лица, които са пострадали от престъпленията по членове 3—8 от настоящата директива, без неоправдано забавяне след първия им контакт с компетентен орган се предоставя следната информация:

- а) процедурите за подаване на жалба във връзка с престъплението и ролята на пострадалите в тези процедури;
- б) правото да получават информация по случая съгласно националното право;
- в) съществуващите процедури за подаване на жалба, ако компетентният орган не зачита правата на пострадалите в хода на наказателното производство;
- г) данните за връзка за целите на комуникацията по случая.

Член 17

Предотвратяване на престъпления

Държавите членки предприемат подходящи действия, включително чрез интернет, като например информационни кампании и кампании за повишаване на осведомеността, програми за научни изследвания и образователни програми, насочени към намаляване на измамите като цяло, повишаване на осведомеността и намаляване на риска от това лицата да пострадат от измами. Когато е целесъобразно, държавите членки предприемат действията в сътрудничество със заинтересованите страни.

Член 18

Наблюдение и статистика

1. До 31 август 2019 г. Комисията изготвя подробна програма за наблюдение на крайните продукти, резултатите и въздействието на настоящата директива. В програмата за мониторинг се определя чрез какви средства и на какви интервали се събират необходимите данни и други доказателства. В нея се посочват действията, които трябва да бъдат предприети от Комисията и от държавите членки за събирането, споделянето и анализа на данните и другите доказателства.

2. Държавите членки гарантират, че е въведена система за записване, изготвяне и предоставяне на анонимизирани статистически данни за измерване на етапите на подаване на сигнали, разследване и съдебно преследване на престъпленията по членове 3—8.

3. Статистическите данни, посочени в параграф 2, включват най-малко съществуващите данни относно броя на престъпленията по членове 3—8, които са регистрирани от държавите членки, както и броя на лицата, срещу които е возбуждено наказателно преследване и които са осъдени за престъпления по членове 3—7.

4. Държавите членки представят ежегодно на Комисията данните, събрани съгласно параграфи 1, 2 и 3. Комисията прави необходимото консолидиращият преглед на тези статистически отчети да бъде публикуван всяка година и представен на компетентните специализирани агенции и органи на Съюза.

Член 19

Замяна на Рамково решение 2001/413/ПВР

Настоящата директива заменя Рамково решение 2001/413/ПВР по отношение на обвързаните от нея държави членки, без да се засягат задълженията на тези държави членки по отношение на сроковете за транспониране на посоченото рамково решение в националното право.

По отношение на обвързаните от настоящата директива държави членки позоваванията на Рамково решение 2001/413/ПВР се смятат за позовавания на настоящата директива.

Член 20

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 31 май 2021 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на разпоредбите, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 21

Оценка и доклад

1. До 31 май 2023 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад с оценка на степента, в която държавите членки са предприели необходимите мерки за спазване на настоящата директива. Държавите членки предоставят на Комисията информацията, необходима за изготвянето на този доклад.
2. До 31 май 2026 г. Комисията извършва оценка на въздействието на настоящата директива върху борбата с измамите със и подправянето на непарични платежни средства, както и върху основните права, и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета. Държавите членки предоставят на Комисията информацията, необходима за изготвянето на този доклад.
3. Във връзка с посочената в параграф 2 от настоящия член оценка Комисията докладва и за необходимостта, възможността и ефективността на създаването на национални сигурни онлайн системи, чрез които пострадалите да могат да подадат сигнали за престъпленията по членове 3—8, както и на въвеждането на стандартен образец на Съюза за подаването на сигнали, който държавите членки да използват като основа.

Член 22

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Адресати на настоящата директива са държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на 17 април 2019 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

G. CIAMBA

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2019/714 НА КОМИСИЯТА

от 7 март 2019 година

за замяна на приложение I и за изменение на приложения II и VII към Регламент (ЕС) № 211/2011 на Европейския парламент и на Съвета относно гражданската инициатива

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 211/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно гражданската инициатива ⁽¹⁾, и по-специално член 16 от него,

като има предвид, че,

- (1) В член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 211/2011 се предвижда, че в най-малко една четвърт от държавите членки минималният брой на поддръжниците на гражданска инициатива следва да съответства на броя на членовете на Европейския парламент, избрани във всяка държава членка, умножен по 750. Този минимален брой е определен в приложение I към посочения регламент.
- (2) На 29 март 2017 г. Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия („Обединеното кралство“) изпрати уведомление за намерението си да се оттегли от Съюза в съответствие с член 50 от Договора за Европейския съюз. Договорите ще престанат да се прилагат спрямо Обединеното кралство от датата на влизане в сила на споразумение за оттегляне или при липса на такова — две години след това уведомление, т.е. от 30 март 2019 г., освен ако Европейският съвет, със съгласието на Обединеното кралство, реши с единодушие да удължи този срок.
- (3) На 28 юни 2018 г. Европейският съвет прие Решение (ЕС) 2018/937 ⁽²⁾ за определяне на състава на Европейския парламент. С това решение, което влезе в сила на 3 юли 2018 г., се определя броят на представителите в Европейския парламент, избрани във всяка държава членка за парламентарния мандат 2019—2024 г., който започва на 2 юли 2019 г.

За да се отразят тези правила по отношение на минималния брой поддръжници, определен в приложение I към Регламент (ЕС) № 211/2011, е целесъобразно приложение I към Регламент (ЕС) № 211/2011 да бъде изменено. Това изменение следва да започне да се прилага от 2 юли 2019 г., когато започва парламентарният мандат 2019—2024 г. Ако обаче срокът от две години, посочен в член 50, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, бъде удължен след тази дата, изменението следва да стане приложимо след изтичането на удължения срок. От съображения за яснота приложение I следва да бъде заменено.

- (4) В член 4, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 211/2011 се предвижда, че от организаторите на дадена предложена гражданска инициатива се изисква да регистрират инициативата в Комисията, като предоставят информацията, посочена в приложение II към посочения регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 65, 11.3.2011 г., стр. 1.

⁽²⁾ Решение (ЕС) 2018/937 на Европейския съвет от 28 юни 2018 г. за определяне на състава на Европейския парламент (ОВ L 165 I, 2.7.2018 г., стр. 1).

- (5) В член 9 от Регламент (ЕС) № 211/2011 се предвижда, че за внасянето на гражданската инициатива в Комисията организаторите използват формуляра, посочен в приложение VII към посочения регламент.
- (6) Във формулярите в приложения II и VII към Регламент (ЕС) № 211/2011 се съдържа бележка под линия, предоставяща информация за това как се обработват личните данни на организаторите и на спонсорите на инициативата. Необходимо е информацията от тази бележка под линия да се съкрати и опрости, за да се избегне объркване с декларацията за поверителност, използвана при обработването на данните.
- (7) Текстът на бележките под линия се отнася до Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾. Регламент (ЕО) № 45/2001 бе отменен и заменен с Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и Съвета ⁽⁴⁾, считано от 11 декември 2018 г. Поради това позоваването на Регламент (ЕО) № 45/2001 следва да бъде заличено от тези бележки под линия.
- (8) Поради това приложение I към Регламент (ЕС) № 211/2011 следва да бъде заменено, а приложения II и VII към посочения регламент следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕС) № 211/2011 се изменя, както следва:

1) Приложение I се заменя с текста на приложението към настоящия регламент.

2) В приложение II текстът в бележката под линия ⁽¹⁾ се заменя със следното:

„⁽¹⁾ На разположение на обществеността в онлайн регистъра на Комисията ще бъдат предоставени само пълните имена на организаторите, електронните адреси на лицата за контакт и информацията, свързана с източниците на подкрепа и финансиране.

Субектите на данни имат право да възразят срещу публикуването на техните лични данни при убедителни законови основания, свързани с тяхното конкретно положение.“

3) В приложение VII текстът в бележката под линия ⁽¹⁾ се заменя със следното:

„⁽¹⁾ На разположение на обществеността в онлайн регистъра на Комисията ще бъдат предоставени само пълните имена на организаторите, електронните адреси на лицата за контакт и информацията, свързана с източниците на подкрепа и финансиране.

Субектите на данни имат право да възразят срещу публикуването на техните лични данни при убедителни законови основания, свързани с тяхното конкретно положение.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 1, точка 1 се прилага от 2 юли 2019 г. или от деня, следващ този, на който Договорите престанат да се прилагат по отношение на Обединеното кралство в съответствие с член 50, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, в зависимост от това коя от двете дати е по-късна.

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 7 март 2019 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNKER

ПРИЛОЖЕНИЕ

МИНИМАЛЕН БРОЙ ПОДДРЪЖНИЦИ ОТ ВСЯКА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА

Белгия	15 750
България	12 750
Чешка република	15 750
Дания	10 500
Германия	72 000
Естония	5 250
Ирландия	9 750
Гърция	15 750
Испания	44 250
Франция	59 250
Хърватия	9 000
Италия	57 000
Кипър	4 500
Латвия	6 000
Литва	8 250
Люксембург	4 500
Унгария	15 750
Малта	4 500
Нидерландия	21 750
Австрия	14 250
Полша	39 000
Португалия	15 750
Румъния	24 750
Словения	6 000
Словакия	10 500
Финландия	10 500
Швеция	15 750

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG